

de, og i de situationer må de løse en almindelig billet.

De fleste passagerer har været ude for, at busserne få minutter før kl. 9 har afvist pensionister med et pensionistkort, og alle har følt det ydmygende og åbenbart urimeligt ikke mindst, fordi busserne netop på tidspunktet lige før kl. 9 næsten altid er tomme.

Fra pensionistorganisationerne har der ofte været rejst kritik af tidsbegrænsningerne i de såkaldte pensionistkort, og der er ingen tvivl om, at ophævelse af disse tidsbegrænsninger vil betyde, at man i fremtiden undgår de ydmygende situationer, hvor pensionister afvises i busserne, ligesom kortet for den enkelte pensionist får en væsentlig højere værdi og skaber mulighed for, at den pågældende ved

benyttelse af de kollektive trafikmidler kan disponere uden hensyn til disse tidsbegrænsninger.

Der er ingen tvivl om, at pensionister også i fremtiden, så vidt det overhovedet er dem muligt, vil anvende de kollektive trafikmidler uden for egentlig myldretid – ligesom alle andre, der har mulighed for det – og der er næppe grund til at frygte, at pensionister i tusindvis vil benytte tog og busser, når andre skal til og fra arbejde.

Det vil ikke være rimeligt, hvis udgiften til forøgelse af dispositionsmulighederne vedrørende pensionistkort skal bæres af trafikselskaberne. Det er en statsopgave, og staten må holde trafikselskaberne og DSB skadesløse for merudgiften.

Den maksimale merudgift på årsbasis anslås til 50 mill. kr.